

[Rahbæk Møller]

ning, som er grundlaget for både L 5 og L 17, da industriministerens forslag var til første behandling. Den foreligger nu, og det vender situationen om.

Men jeg synes i øvrigt, at ministerens redegørelse er meget klar. Altså enhver snak om, at disse placeringsregler for pensionskasser har noget med pensionssikkerhed at gøre, må væk. Det er kun et spørgsmål om at forhindre kapitalkoncentration.

O.k., det er et synspunkt. Men må jeg spørge ministeren, hvorfor der er strengere regler for kapitalplaceringer, når det drejer sig om vejmandenes pensionskasse end for A. P. Møller Fonden? A. P. Møller Fonden er dog en noget større kapitalkoncentration i dansk erhvervslev. Skal de ikke have samme regler eller måske endda strengere regler end vejmandenes pensionskasse, hvis det er det synspunkt, vi skal køre på?

Jeg vil også lige føje til, at jeg mener faktisk ligesom forfatterne af betænkningen, at det også er et spørgsmål om, i hvilken udstrækning vi skal tillade midler, der er opsparet ved fradrag, at blive investeret i underlødige papirer.

Jeg vil gerne stille det spørgsmål: Hvor paternalistiske skal vi være? Jeg er ikke særlig kategorisk på dette punkt, men et eller andet sted ligger der vel det hensyn, at man bør tilgodese, at disse midler placeres, så der er en rimelig sikkerhed for dem.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af lovforslag nr. L 20:

Forslag til lov om ændring af forskellige skattelove. (Gennemførelse af fusionsdirektivet og moder-/datterselskabsdirektivet).

Af skatteministeren (Fogh Rasmussen).
(Fremsat 3/10 91).

Sammen med denne sag foretoges den under punkt 11 på dagsordenen opførte sag, nemlig:

11) Første behandling af lovforslag nr. L 21:

Forslag til lov om ophævelse af dobbeltbeskatning i forbindelse med regulering af forbundne foretagenders overskud (EF-voldgiftskonventionen).

Af skatteministeren (Fogh Rasmussen).
(Fremsat 3/10 91).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Klaus Hækkerup (S):

De to lovforslag, vi nu behandler, er en følgelovgivning til de af EF vedtagne direktiver på de pågældende områder. Direktiverne har tidligere i overensstemmelse med almindelig praksis her i Folketinget været behandlet både i Skatteudvalget og i Markedsudvalget.

Socialdemokratiet har ved behandling af de pågældende direktiver i hovedsagen givet sin tilslutning til gennemførelse af dem alle tre. For så vidt angår moder-/datterselskabsdirektivet giver det ikke anledning til bemærkninger. Så vidt jeg kan se, har man fulgt det, vi lagde op til i den udtalelse, der blev afgivet fra Skatteudvalget, og vi kan tilslutte os den del, der vedrører moder-/datterselskabsdirektivet.

EF-voldgiftskonventionen går ud på at regulere afregningen mellem to forbundne selskaber beliggende i hver sit land, sådan at de ikke over prisafregningen selskaberne imellem kan flytte overskuddet til det land, hvor beskatningen er lavest. Jeg kan også her give tilslutning til EF-voldgiftskonventionen, sådan som den foreligger.

Da vi behandlede det som direktivforslag, var der et flertal i Skatteudvalget, der ønskede, at kulbrinteskatten blev holdt udenfor, sådan som også englænderne havde ønsket det. Jeg kan ikke se af lovforslaget, om det er tilfældet, men det kan vi jo vende tilbage til i forbindelse med udvalgs spørgsmålne.

Den tredje del af lovforslaget er gennemførelsen af fusionsdirektivet, som gælder tilfæl-

[Klaus Hækkerup]

de, hvor man f.eks. deler et dansk selskab op og lægger en del af det sammen med et selskab i en anden medlemsstat. Her er forslagens grundregel den, at det sammenlagte selskab skal fortsætte i de forpligtigelser, som det oprindelige selskab havde. Det er en forudsætning herfor, at der under en eller anden form fortsætter et fast driftssted her i landet. Såfremt det ikke er tilfældet, skal der naturligvis finde normal beskatning sted.

Vi har i Socialdemokratiet givet principiel tilslutning, men vi kan fortsat se en række problemer på dette område, f.eks. om der sker fuld beskatning, når vi taler om skibe og fly, hvis der ikke etableres et fast driftssted her i landet. Vi synes også, at forholdene for så vidt angår den del, der i Danmark er omfattet af loven om særlig indkomstskat, ikke er tilstrækkelig klart belyst. Vi synes heller ikke, at den tværnationale skattekontrol er helt fyldestgørende belyst i bemærkningerne til lovforslaget.

Alt det vil vi vende tilbage til ved udvalgs-spørgsmål, men vores udgangspunkt er også her, at vi er positivt indstillet på at medvirke til lovforslagets gennemførelse.

Aagaard (KF):

Baggrunden for disse forslag er et ønske om at opfylde Danmarks forpligtelser, efter at Ministerrådet har vedtaget et antal forordninger og direktiver samt en konvention på told- og skatteområdet.

Som det allerede er nævnt, har disse forslag efter høring i Skatteudvalget været behandlet i Markedsudvalget, og her har vi også givet tilslutning til disse forslag.

Lovforslag nr. L 20 omhandler en gennemførelse af moder-/datterselskabsdirektivet og skal forhindre, at der kan ske dobbeltbeskatning af de dele af et datterselskabs overskud, som udloddes til et moderselskab i et andet EF-land. Dette forslag kan vi fra De Konservative støtte, og vi kan også støtte gennemførelsen af fusionsdirektivet, som jo først og fremmest betyder en lettelse ved gennemførelsen af grænseoverskridende strukturændringer, som selskaber inden for EF har behov for.

Lovforslag nr. L 21 om EF-voldgiftskonventionen gør det muligt for Danmark at ratificere en EF-konvention om ophævelsen af dobbeltbeskatningen i forbindelse med regulering af forbundne foretagenders overskud.

I praksis vil det betyde, at såfremt myndighederne ønsker at regulere et foretagendes overskud, så skal man først underrette virksomhederne herom. Opnår man en forståelse, er sagen hermed afklaret, hvorimod der i modsat fald indledes en todelt procedure.

Her forsøger man først at forhandle sig frem, og efterfølgende, hvis ikke det kan lykkes inden for en rimelig tidsfrist – ja, det kan man så diskutere om det er – på 2 år, nedsætter man et voldgiftsudvalg, som har mulighed for inden for 6 måneder at komme med en kendelse om, hvorledes dobbeltbeskatningen kan ophæves. Herefter forsøger myndighederne så igen inden for en tidsfrist på 6 måneder at forlige parterne, og lykkes det ikke, er det voldgiftsudvalgets kendelse, der er bindende.

Herudover må begge forslag nok siges at indeholde en hel del kompliceret teknik, som vi under udvalgsarbejdet vil se nærmere på; men som helhed kan vi fra konservativ side støtte gennemførelsen af begge forslag.

Charlotte Antonsen (V):

Et meget vigtigt punkt i EF's indre marked er, at kapitalbevægelserne liberaliseres. Lige som der ikke efter 1992 skal være hindringer for varenes og borgernes frie bevægelighed, skal der heller ikke være hindringer for kapitalens frie bevægelighed. Den gode, liberale idé går i al sin enkelhed ud på, at kapitalen frit skal kunne flyde til de bedste investeringer. De bedste investeringer er dem, der i fremtiden giver det største udbytte. Kapitalens uhindrede vandring over landegrænserne får markedsekonomien til at fungere bedre.

EF's fusionsdirektiv gør alle fusioner skattefrie. Kapitalgevinstbeskatningen fjernes. Dermed fremmes den grænseoverskridende strukturtilpasning.

For Venstre er det vigtigt, at skattesystemet ikke lægger hindringer i vejen for udviklingen af produktionen. Hvis virksomheder finder fusion nødvendig for at sænke omkostningerne, for at udnytte stordriftsfordele, for at klare sig på et stadigt ekspanderende eksportmarked, så skal skattesystemet ikke lægge unødige hindringer i vejen for de produktionsmæssige overvejelser.

Også moder-/datterselskabsdirektivet skal lette kapitalbevægelserne. Det skal ikke længe tillades at dobbeltbeskatte aktieudbytte,

[Charlotte Antonsen]

blot fordi en virksomhed har filialer i flere EF-lande.

Tilsvarende skal voldgiftskonventionen op-hæve dobbeltbeskatning af to forbundne virksomheders overskud. Hvis skattemyndighederne i de to lande ikke er enige, har virksomhederne krav på at få sagen afgjort. Det nye er altså, at skattemyndigheder ikke fremover kan trække en afgørelse i langdrag.

Venstre kan naturligvis støtte disse gode, liberale forslag.

Rahbæk Møller (SF):

Da de to forslag faktisk ikke har ret meget med hinanden at gøre, vil jeg behandle dem hver for sig.

Hvad angår L 20, så vil vi afvise det. Muligheden for skattefri fusion vil givetvis medføre større skatteunddragelse, idet der ikke skal betales skat ved fusionen. Godt nok bevarer hjemlandet beskatningsretten, men det bliver udskudt i en ganske uvis fremtid, og international skattekontrol er mildest talt ikke særlig effektiv, så vi tror ikke, at denne beskatningsret har andet end teoretisk betydning.

Moder-/datterselskabsdirektivet vil gøre det endnu lettere at placere et udbytte i det land, hvor skatten er lavest.

Begge direktiver, og dermed L 20, vil medvirke til skatteunddragelse. Derfor afviser vi.

Men jeg vil gerne benytte lejligheden til at tale for, at vi får et helt tredje EF-direktiv, som vi har stærkt behov for, nemlig et direktiv, der fastsætter mindstegrænser for selskabsbeskatningen og maksimumsgrænser for fradragsmuligheder. Det, der sker i disse år, er jo, at erhvervslivet i de forskellige lande spiller regeringerne ud mod hinanden, og at alle lande efterhånden er endt i en indbyrdes konkurrence om at beskatte erhvervslivet mindst muligt. Det kan man selvfølgelig være glad for, hvis man mener, det er målet, men sagen er jo, at skattebyrden derved bliver hældt over på andre, nemlig lønmodtagerne. Derfor ønsker vi som sagt, at der bliver sat en stopper for det, og det kan kun ske ved et direktiv, der simpelt hen fastlægger, som jeg sagde, minimumsgrænser for beskatning og maksimumsgrænser for fradrag.

Hvad angår L 21, så synes jeg, det er en ærgerlig konvention, vi her behandler. Ærgerlig, fordi det faktisk er en god konvention, men

den burde aldrig nogen sinde have været gennemført i EF's regi. Det burde selvfølgelig have været OECD, der plejer at tage den slags sager op, der også havde taget denne sag op. For nu står vi med en konvention, der kun omfatter de 12 medlemslande i EF. Det vil sige, at alle de andre lande, som vi har samhandel med, og som ikke er medlemmer af EF, ikke er omfattet.

Jeg vil bare nævne tre helt centrale områder. Hvorfor er Grønland ikke omfattet? På grund af rigsfællesskabet og den lavere skat deroppe er det helt nærliggende, at der vil opstå problemer, som denne konvention netop sigter på at løse.

Hvorfor er Schweiz og Liechtenstein ikke med? Vi ved jo, at utrolig mange skuffeselskaber netop slår sig ned i disse lande, og atter engang vil de problemer, som konventionen skal løse, i høj grad berøre virksomheder, der har hjemstavn i Schweiz eller Liechtenstein.

Endelig er det ærgerligt, at USA ikke er med, af den simple grund, at mange multinationale selskaber faktisk hører hjemme i USA. Hvis det havde været en OECD-konvention, så ville de pågældende lande være med; nu er det altså en EF-konvention.

Jeg vil godt spørge skatteministeren: Det, at det er en konvention og ikke et direktiv, betyder det, at den i princippet er åben for ikke-medlemsstater? Vil Grønland, vil Schweiz, vil USA kunne tilslutte sig, hvis de ønsker det?

Dernæst vil jeg spørge: Har man gjort noget forsøg på at forhandle med de pågældende lande, således at konventionen var udformet på en sådan måde, at de kunne ønske at tilslutte sig? Vi har i Skatteudvalget tidligere spurgt, og da blev det nævnt, at skatteministeren havde nævnt det for sine nordiske kolleger, men ikke engang for kollegerne i Grønland og Færøerne. Det burde da være den mest nærliggende opgave for en dansk regering at sørge for, at en konvention blev udformet således, at både Grønland og Færøerne følte det tiltrækkende at tilslutte sig. Det havde man ikke gjort, dengang spørgsmålet blev stillet.

Nu vil jeg godt gentage spørgsmålet: Har man overhovedet forhandlet med Grønland og Færøerne, og vil de overhovedet kunne tilslutte sig?

Min konklusion er, at vi nok vil stemme for L 21, men som sagt: Vi synes, det er problema-

[Rahbæk Møller]

tisk, at konventionen er taget op i EF-regi og ikke dér, hvor den hører hjemme, nemlig i OECD-regi.

Ole Donner (FP):

Fremskridtspartiet kan støtte L 20, og vi kan også støtte L 21. Danmark er jo forpligtet til inden den 1. januar 1992 at vedtage de love, der er nødvendige for at efterkomme fusionsdirektivet.

Gennemførelse af fusionsdirektivet medfører, at det bliver lettere at gennemføre grænseoverskridende strukturændringer for selskaber inden for EF, ligesom der vil være tilfælde, der ikke længere udløser kapitalgevinstbeskatning, og selve moder-/datterselskabsdirektivet skal jo også forhindre dobbeltbeskatning af danske datterselskaber, der har moderselskaber i andre EF-lande. Alle disse ting er Fremskridtspartiet positiv over for.

Men vi har en række spørgsmål, som vi gerne vil have besvaret i udvalget. F.eks. vil vi gerne have nogle flere eksempler end dem, der er nævnt her, der vedrører selskaber. Vi mener f.eks., det vil være påkrævet at få nogle eksempler på, hvordan en udenlandsk indkomst, der efter danske forhold er negativ, men som er positiv efter udenlandske regler, vil blive behandlet. Vi har også nogle spørgsmål omkring fast ejendom og lignende, som vi gerne vil have belyst yderligere i udvalgsarbejdet.

Lovforslag nr. L 21, ministerens forslag til lov om ophævelse af dobbeltbeskatning, er vi også positive over for, fordi lovforslaget jo går ud på at gennemføre den nødvendige lovgivning for at opfylde konventionen, men også fordi den sikrer, at to forbundne virksomheder i forskellige medlemsstater ikke begge bliver beskattet af den samme fortjeneste på grund af en eventuel uenighed om afregningspriser m.v.

Fremskridtspartiet vil altså medvirke positivt ved begge de to lovforslag.

Kofod-Svendsen (KRF):

Disse sager har jo været længe undervejs. Vi har arbejdet med forslagene i Markedsudvalget, jeg ved snart ikke hvor længe, og også i Skatteudvalget, og under de løbende forhandlinger har Kristeligt Folkeparti givet tilslutning til det, der er blevet lagt frem. Det vil vi også gøre i dag. At vi så har nogle spørgsmål til udvalgsarbejdet til yderligere afklaring, nævner jeg kun for fuldstændighedens skyld.

Men de principper, der ligger til grund, tilslutter vi os.

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Jeg siger tak for den overvejende positive holdning, der har været til disse to lovforslag.

Først vil jeg til hr. Klaus Hækkerup sige, at det fremgår af Skatteudvalgets udtalelser af 6. juni sidste år til Folketingets Markedsudvalg, at der er indgået en aftale mellem den daværende regering og Socialdemokratiet om, at der i forbindelse med gennemførelsen af fusionsdirektivet skal forhandles om en udformning af en genbeskatningsregel. I overensstemmelse med denne aftale – og det er det, jeg gerne vil bekræfte over for hr. Klaus Hækkerup – indeholder lovforslaget en regel om genbeskatning af underskud i et dansk firmas udenlandske faste driftssted, når underskuddet har været fratrukket hos det danske firma og det faste driftssted er beliggende i et land, med hvilket Danmark har en dobbeltbeskatningsaftale, hvis lempelse er baseret på den såkaldte eks-emptionsmetode.

Det er jo alt sammen vældig teknisk, men det blev gennemforhandlet på kryds og på tværs mellem den daværende regering og Socialdemokratiet forud for tiltrædelsen af fusionsdirektivet, og det er i overensstemmelse med den aftale, at denne bestemmelse er indeholdt i forslaget.

Til hr. Rahbæk Møller vil jeg gerne vedrørende EF-voldgiftskonventionen sige, at det er, som hr. Rahbæk Møller også antyder det, netop for at gøre den åben for ikkemedlemmer, at konventionsformen er valgt. Så mit svar til hr. Rahbæk Møllers bemærkninger om, at det er ærgerligt, at de og de lande ikke er med osv., er selvfølgelig, at vel, dette her er en start, og der er valgt en konventionsform, for at den skal være åben over for andre lande.

Hr. Rahbæk Møllers mere detaljerede spørgsmål om, hvem der har været forhandlet med ud over EF, kan jeg ikke svare på på stående fod; det er jeg selvfølgelig villig til at vende tilbage til i udvalgsarbejdet, hvis det ønskes, for det skal jeg i så fald undersøge nøjere først. Men svaret er altså, at det netop er for at gøre den åben, at der er valgt en konventionsform.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Første behandling af lovforslag nr. L 22:

Forslag til lov om ændring af forskellige afgiftslove. (Gennemførelse af 2. skadesforsikringsdirektiv m.v.).

Af skatteministeren (Fogh Rasmussen).
(Fremsat 3/10 91).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Klaus Hækkerup (S):

Dette lovforslag er også en opfølgning af et EF-direktiv; det går måske endda lidt videre, men det kan vi nok leve med.

Forslaget går ud på, at der kun må opkræves skatter og afgifter i det land, hvor, som det hedder, risikoen er beliggende – altså hvis juridiske personer eller levende personer, der er hjemmehørende her i Danmark, tegner en forsikring. Hvis et udenlandsk selskab tegner en forsikring, der vedrører en virksomhed eller en person her i landet, skal der betales afgift her i landet, hvorimod hvis en dansk person eller et dansk firma tegner en forsikring i udlandet, så skal der svares afgift i udlandet. Det er det, lovforslaget tager sigte på.

Vi er indstillet på at medvirke positivt til at gennemføre disse bestemmelser. Jeg vil dog sige, vi godt vil se lidt nærmere bl.a. på overgangsbestemmelserne, som måske ikke er helt hensigtsmæssige. Lovforslaget indeholder også en stempelfritagelse for ejerpantebreve, der anvendes som sikkerhedsstillelse for de forsikringsmæssige hensættelser efter de regler, der nu gælder for det. Vi savner egentlig en begrundelse for, at man ønsker at gennemføre så-

dan en bestemmelse i lovforslaget. Men også det kan vi selvfølgelig se nærmere på under udvalgsarbejdet, og hvis regeringen har en fornuftig begrundelse, vil vi også være indstillet på at medvirke til at gennemføre den del af lovforslaget.

Aagaard (KF):

Som det allerede er nævnt, går dette lovforslag ud på, at forsikringsselskaber i EF, som ikke er etableret her i landet, men ønsker at tegne forsikringer i Danmark, skal udpege en person, som skal have bopæl her i landet. Man opnår herved samme pligter, som danske forsikringsselskaber har, med hensyn til bl.a. angivelse og indbetaling af afgifter.

Det er et forslag, vi kan støtte; ligeså de foreslåede ændringer af stempeloven.

Charlotte Antonsen (V):

EF's indre marked handler også om, at borgerne skal kunne tegne forsikringer, hvor de vil. Liberalisering af serviceydelser nødvendiggør lige konkurrencevilkår. Derfor må den danske stempellov nu ændres: Stempelafgiften på forsikringsdokumenter skal betales i det land, hvor risikoen er. Ellers kunne danske forsikringsselskaber risikere både at skulle betale dansk stempelafgift og tilsvarende afgift i et andet land.

I Venstre er vi glade for EF's liberalisering af servicesektoren; service er fremtidens produktion. Det er inden for service, der især bliver mulighed for øget produktion og dermed flere arbejdspladser i de kommende år.

Rahbæk Møller (SF):

Vi er såmænd også indstillet på at gå ind i et positivt udvalgsarbejde, og hvis der ikke dukker nye overraskelser op under dette udvalgsarbejde, vil vi også stemme for ved tredjebehandlingen.

Ole Donner (FP):

Fremskridtspartiet kan også støtte dette lovforslag om liberalisering af forsikringsmarkedet inden for skadesforsikring.

Vi går ind for den frie konkurrence, og derfor synes vi, det er positivt, at det nu bliver muligt at oprette forsikringsselskaber i Danmark ved kun at udpege enkeltpersoner til at sikre, at staten får sine afgifter.